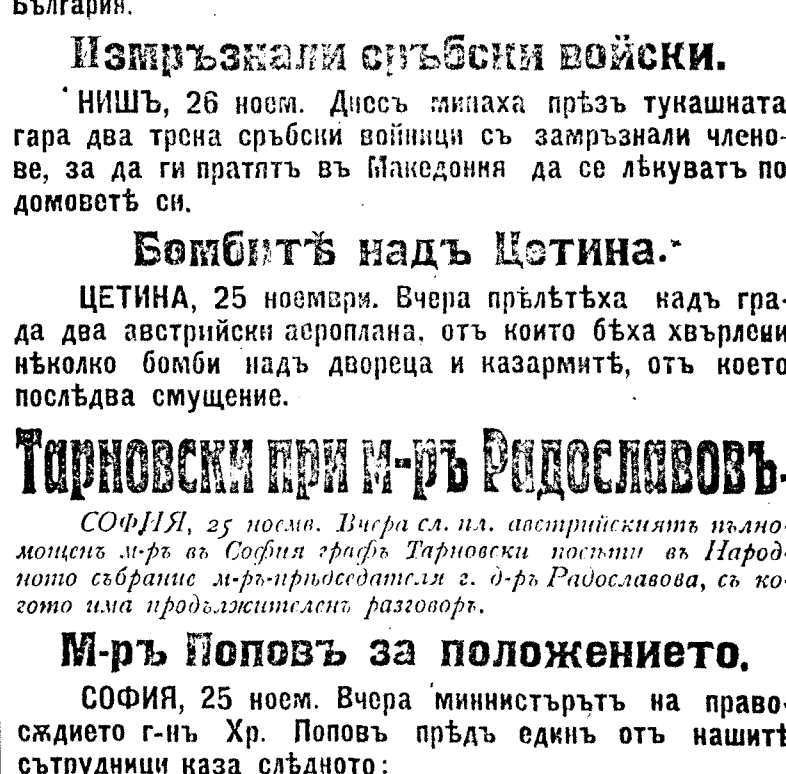

Ревизия на Букурещкия договор

БУКУРЕЩЬ, 25 ноември. Ромжиският отказ, за гарантиране Гърция, за да даде помощ на Сърбия, занимава всички политически кръгове. Г. Братияну е съобщил на опозиционните шефове, както и вчерашния министерски съвет докладвал, че Ромжия е отхвърлила това предложение на Тройното съглашение. М-ръ-председателя обясни, че Ромжия е отхвърлила това предложение на тройното съглашение. М-ръ-председателя обясни, че преди две седмици се е съвътвал с представителите на тройното съглашение, за влизане в преговори в Ниш и Атина за едно окончателно споразумение между Гърция, Сърбия и България върху база, — ревизиране букурещкия мир.

За тази интервенция г. Братияну е съобщил и на г. Таке Иоанеску, който направо се е отнесъл към Венелосъ и Пашичъ, за да ги уведоми за претенциите на България.

Г. Братияну е декларирал, че веднага, щом се постигне споразумение между трите балкански държави, ще влезе в преговори направо с България, за да отстрани всички пречки които, препятствуват на едно приятелство между България и Ромжия.

И нито дипломатическите постижки на тройното съглашение, нито интервенцията на г. Братияну и Таке Иоанеску пред Пашичъ и Венелосъ, не постигнаха очаквания резултат.

За това тройното съглашение направи дипломатически постижки направо в Атина, за да склони Гърция да изпрати на Сърбия една помощ от 80,000 души, от които 40,000 да действуват против Австрия и 40,000 на сръбско-българската граница.

И тази интервенция пропадна. Сега на новосъ направени постижки в София, Ниш и Атина.

Въ този промъжутък положението на Сърбия е влошило, и България очаква нови обещания от тройното съглашение.

Генералъ Владиславовъ напуска Сърбия.

СОФИЯ, 26 ноемв. Генералъ Владиславовъ заедно с цѣлия си генерален щабъ е пристигналъ въ Т.-Северинъ и отпътува за Русия презъ Бесарабия.

Той бѣше номандированъ въ Сърбия отъ царъ Николай, за да поддрѣпи съ стратегическата си вѣщина разбититѣ сръбски армии, обаче, появили се разногласия между него и сръбската главна команда, поради което той напуска Сърбия безъ да изпълни мисията си.

Сръбска офензива.

РИМЪ, 25 ноем. Атинската телегр. агенция съобщава следното: На в. „Трибуна“ телеграфиратъ отъ Атина, че Сърбия не е искала и не се е нуждала отъ грѣцка помощъ.

Сръбитѣ сж усилили напоследѣтъ войскитѣ си и сж се снабдили, съ муниции така че тѣ готвятъ наскоро да предприематъ една офензива на фронта: Лазаревацъ—Рудникъ—Аранжеловацъ.

Б. Р. 7!!

Индийци прѣзъ България.

СОФИЯ, 26 ноемв. Индийскитѣ войски, които били плѣнени отъ германцитѣ въ боеветѣ срѣщу французитѣ и англичанитѣ, ще бждатъ прѣнесени прѣзъ България въ Цариградъ, понеже не могатъ да издържатъ климата въ Германия.

По-големата частъ отъ сега сражаващитѣ индийски войски въ редоветѣ на съюзницитѣ отъ тройно съглашение сж извадени отъ строя, поради това, че не могатъ да издържатъ климатическитѣ промѣни. Една партия отъ тѣхъ вече е пристигнала въ Русе.

Транзита прѣзъ Ромжия.

БУКУРЕЩЬ, 25 ноем. По поводъ постижкитѣ на букурещкия бѣлг. пѣлн. м-ръ Г. С. Радевъ, за пропускане транзита прѣзъ Ромжия на българскитѣ стоки идящи отъ Австрия, финансовия м-ръ Г. Костинеску е далъ съгласието си, но съ условие да е установено, че сж стоки, а не военни материали.

Слѣдъ Деруси при Царя.

СОФИЯ, 25 ноември. Слѣдъ аудиенцията на ромжиския пълномощенъ м-ръ Деруси при царя, м-ръ-председателъ останалъ въ двореца около 2 часа. М-ръ-председателъ направи подробно изложение предъ Н. В. Царя върху послѣдната фаза на общоевропейския пожаръ въ свързка съ международното положение на България.

Сръбски курйози.

Специалниятъ кореспондентъ на в. „Универсулъ“ съобщава на вѣстника си, между другитѣ съобщения отъ сръбското бойно поле, и нѣкои курйози по адресъ на Австрия и България.

Сръбскитѣ войници влизали въ сражения съ пѣсни въ следующата смисълъ:

„Принцъ Георги ездѣ на чермургавъ конь,
Фрнцъ-Иосифъ ездѣ на магаре,

Императоре, освободи юздата на магарето,
Че войската ти загива на празно.“

Друга:
„О! Сърбию, майко мила, ти ще станешъ голѣма империя.
България днесъ е сама нато кукувица,
И си мисли и прѣпомянува за Бригалица;
Австрио! чакай, чакай, сжщата сждба ще постигне и тебе,
Фердинандъ пропадна, — и Австрия ще пропадне.“

Б. Р. Дѣн. . . Дѣн. . .

Руско-германскиятъ фронтъ.

Боеветѣ отъ 6 ноември до 23 сжщи.

Петроградъ, 25 ноемв. (Б. Т. А.). Комюнике на генералния щабъ: Военнитѣ дѣйствия по лѣвия брѣгъ на р. Висла прѣзъ първата половина на мѣсецъ ноември ст. ст. се развила както слѣдва:

На края на мѣсецъ октомври нашитѣ армии нанесоха поражение наблизю къмъ юго-западъ, и австро-германскитѣ войски, пристигнаха на фронта между Варта и Висла, като имаха силни прѣстрѣлки на сѣверното крило.

Поврѣденитѣ пѣтища, образувани при тѣзи условия за нашитѣ войски сж въ голѣмо значение при нашето настѣпление.

Нашиятъ непрителъ се възползува отъ това и отъ желѣзо-пѣтнитѣ си линии и малко по-малко ние констатирахме прѣдъ насъ едно прѣсѣждане на германскитѣ войски къмъ сѣверъ по фронта Плукодне-Торнъ — нѣщо, което съставяше сериозна фаза за нашето дѣсно крило и за неговото съобщение съ тиловитѣ войски.

Сжщеврѣменно пѣтищата въ Силезия прѣдъ фронта на другитѣ наши армии ние бѣхме принудени отъ австрийскитѣ войски, доведени отъ Галиция и помогнатъ отъ германскитѣ войски, да отстѣпимъ по прѣдварително укрѣпения фронтъ Чемстоховъ - Краковъ.

Това ново положение ни доведе до сѣверния фронтъ съ значителни части отъ нашитѣ войски.

Тази промѣна се извърши съ фронтални итаки при Лочъльвъ, Кутно и Лемечица.

Слѣдъ като попрѣчихме на сраженията на германцитѣ, ний развихме всичкитѣ си сили, за да спрѣмъ настѣплението на германцитѣ, започнато отъ къмъ Черензаи Шоксу и прѣкъснахме германцитѣ, които въ продължение на нѣколко дена се опитаха да пробиятъ нашата линия, чието дѣсно крило се опираше на р. Висла.

На 6 ноември слѣдъ невѣроятни усилия и жертви непрителъ успѣ да пробие нашата линия въ мѣстността около Гьонтика. Слѣдъ като германцитѣ бѣха настѣпили въ областъта на Уорнъ, се отправиха къмъ фронта Пежевъ при Жюнь — Клаушенъ — Туштенъ — Раковъ и завзеха лѣвото крило на нашитѣ войски, които се сражаваха около Лодзъ.

Германцитѣ атакуваха храбро и енергично нашитѣ сили, които застрашиха тила ни. Освѣнъ това къмъ 9 ноемв. развихме германскитѣ колонии, напредвайки къмъ западъ на р. Варта и се приближихме къмъ Лочъ. При все това, обаче, нашитѣ войски продължаваха да се сражаватъ въ мѣстността на сѣверъ отъ Лочъ, гдѣто тѣ опорито отблъснаха атакитѣ на германцитѣ, които имъ нанесоха грамадни загуби.

Въ околността на Ритушъ-Лозелечъ принудихме напредътеля да спрѣ направо онататѣшното настѣпление къмъ нашия тилъ, и слѣдъ това да мине въ отбранително положение. Въ сжщото врѣме германцитѣ напреднаха къмъ Лочъ, но бидоха отблъснати въ голѣмъ безпорядѣкъ.

Нашитѣ войски при Ловичъ — Гремовицъ успѣха да взематъ Струково и Брозенъ, като скѣсха по този начинъ съобщенията съ германскитѣ войски, които бѣха напреднали въ Лозаково и Турнинъ.

По този начинъ къмъ 16 ноември общото положение бѣ благоприятно за насъ.

При Тунисъ-Вола, Шадекъ и Лодзъ германцитѣ, слѣдъ като прѣтърпяха огромни загуби, бидоха принудени да отстѣпятъ и да взематъ отбранително положение и да се окопаятъ. Всички тѣхни резерви бидоха отправени къмъ Треховъ. Въ сжщото врѣме германцитѣ съ ожесточени атаки се стрѣмиха да ни попрѣчатъ, стѣснявайки обрача на тѣхнитѣ сили, които се концентрирани въ областъта на Прежинъ.

Къмъ 13 ноември германцитѣ съ невѣроятни усилия успѣха чрѣзъ многократнитѣ нощни атаки да влѣзатъ въ Трело.

Въ тѣзи дѣйствия, споредъ официалнитѣ имъ признания германцитѣ прѣтърпѣха загуби, които се дължатъ на обстоятелството, че тѣ бѣха принудени отъ нашия кръстосанъ огънь да отстѣпятъ въ едно пространство, обградено отъ нашитѣ войски.

Засадитѣ на неприятелскитѣ войски, които участваха въ прѣкъсването на нашия фронтъ, бидоха такива, че тѣ се принудиха да напуснатъ фронта на сражението което още продължава.

Частитѣ, които съставляватъ 290 и 280 души, изгубиха толкова че не броятъ повече отъ 80 души.

Германцитѣ бѣха довели шестъ армейски корпуса и петъ кавалерийски дивизии, отъ които една частъ бѣше отъ западния воененъ театръ, а останалата се състоеше отъ наново сформирани войски.

Това масово пристигане на войски, което започна на 10 ноем., позволи на германцитѣ да продължатъ атакитѣ срѣщу нашитѣ позиции.

Отъ 14—22 ноем., тѣзи атаки останаха безуспѣшни. Ето защо на 22 ноем. привечеръ германцитѣ прѣкратиха нападението си. На 23 германцитѣ не прояви никаква дѣйност и се държаха на извѣстно разстояние отъ нашия флангъ.

Сжщеврѣменно съ пристигането на нови германски войски, биде открита една промѣна въ коцентрирането на австрийскитѣ войски, които се отхвърлиха отъ фронта Чемстоховъ. Значи настѣплението на австрийцитѣ бѣ възпрѣно, и по този начинъ околността на Чемстоховъ изгуби по-първото си значение. Всички тѣзи обстоятелства създадоха ново положение, което даде въ резултатъ завземането на други нѣкои пунктове.

На 22 ноем. германцитѣ бидоха отбити съ тежки загуби. На югъ отъ Краковъ прѣзъ послѣднитѣ дни ние открихме новото движение на неприятеля срѣщу лѣвото крило.

Подкрѣплението, което пристигна на нашитѣ войски, намири моста на р. Дунасъ при Каловъ и Кутно, разрушенъ.

И неприятеля подъ натиска на силния огънь мина прѣзъ р. Дунасъ и височинитѣ Сенгебери, като обезпечи по този начинъ минаването и на другитѣ войски.

ИЗВАДКИ

Изъ Ромжиския печатъ.

В. „Ла“ Румани, органъ на единъ отговоренъ факторъ — Таке Иоанеску, ето какво пише по вѣншното положение: прѣдъ видъ на свѣдѣнията, които имаме отъ странство, въ края на краищата Германия ще бжде побѣдена и Тройното съглашение, ще диктува мира и съюзницитѣ имъ, които днесъ се състоятъ отъ седемъ държави, наскоро ще станатъ десетъ. Да се запомни добръ тази цифра.

Близкитѣ събития диктуватъ на Ромжия да не стои въ бездѣйствие. Тя трѣбва, заедно съ Тройното съглашение да търси, да намѣри срѣдства, да помогне на Сърбия, която се бие за всинца ни. Защото всѣки единъ германски или австрийски войникъ, изваденъ отъ строя, е единъ неприятелъ помалко за ромжиската армия, която ще влѣзе въ войната, защото трѣбва да влѣземе въ войната.

Нашиятъ съвѣтъ къмъ Ромжия е, че тя е длѣжна да търси срѣдство. Ако Ромжия не вземе участие въ войната, ще пострада много. Повече не може да се говори, но това, което казваме, е нашето прѣдвиджане.

Нашиятъ патриотизъмъ, обаче, не ще остави да не се сбжде това прѣдвиджане.

В. „Епока“, органъ на Нику Филипеску, неотговоренъ факторъ отъ консервативната партия, пише:

„Това поведение на правителството противорѣчи на очакванията, защото за всѣкого е ясно, че унищожението на Сърбия е и наше унищожение.“

Това обстоятелство се съзна отъ много наши политически мжже, които се интересуватъ и го поддрѣжатъ вече.

В. „ЗНАМЕ“, органъ на шефа на консервативитѣ г. Маргеломанъ, пише: „Правителството добръ постижни, че не се повлия отъ прѣувеличенитѣ обещания, за да хвърли страната въ една война, която бжде гибелна.“

В. „Универсулъ“, като изрѣжда мнѣнията на отговорнитѣ партийни шефове, дава заключение:

„Воденитѣ прѣговори до сега за едно споразумение между балканскитѣ държави не може да успѣе, може-би за това, че не бѣха поставени въ една сериозна форма отъ тройното съглашение.“

Между правителственитѣ кръгове прѣодолява мнѣнието, че мисията на князь Трубецкой ще успѣе.

Съ постигане желаното споразумение между балканскитѣ държави, ще се застави България да вземе участие въ войната, и ще може да си завземе линията Еносъ-Мидия.

България ще действува противъ Турция, а Гърция, осигурена отъ България, ще може да даде нужната помощ на Сърбия.

Така уяснено положението на балканитѣ, Ромжия ще може да изпълни длѣгътъ си, както и диктуватъ интереситѣ.

Букурещка сензация.

БУКУРЕЩЬ, 26 ноемв. Получена една телеграма, съ която тукашнитѣ ромжиски официални кръгове се много зарадваха, че ечера при Валево сж станали много крѣвави сериозни сражения, въ които сръбитѣ сж разбили три армейски корпуса и плѣнели 10,000 австрийци и 700 коня.

ГАЛАЦЬ, 26 ноемв. Тѣзи нощъ минаха десетъ руски параходи съ 20 шлепа натоварени съ руски войски и муниции за Сърбия.